

JAMA a KYVADLO

část druhá: kyvadlo

pohyb tuhého tělesa s jedním upevněným bodem

špeciálny prípad dvojrozmerného pohybu

- na minulej prednáške sme vyšetřovali rovnováhu tuhých telies upevnených aspoň v jednom bode, teraz vyšetříme pohyb takýchto telies
- všeobecný pohyb 2D tuhého telesa vyšetřujeme ako pohyb referenčného bodu a ako rotáciu okolo tohto bodu
- ak je jeden z bodov telesa upevnený, potom je práve tento bod najlepším výberom referenčného bodu

všeobecný prípad dvojrozmerného pohybu

- v mnohých prípadoch sa dajú posuvný a rotačný pohyb vyšetřovať oddelene
- vo všeobecnosti však neplatí, že sily závisia len od polohy a nie od orientácie, rovnako ako neplatí, že momenty síl závisia len od orientácie a nie od polohy
- vo všeobecnosti sú pohybové rovnice pre posuvný a pre rotačný pohyb

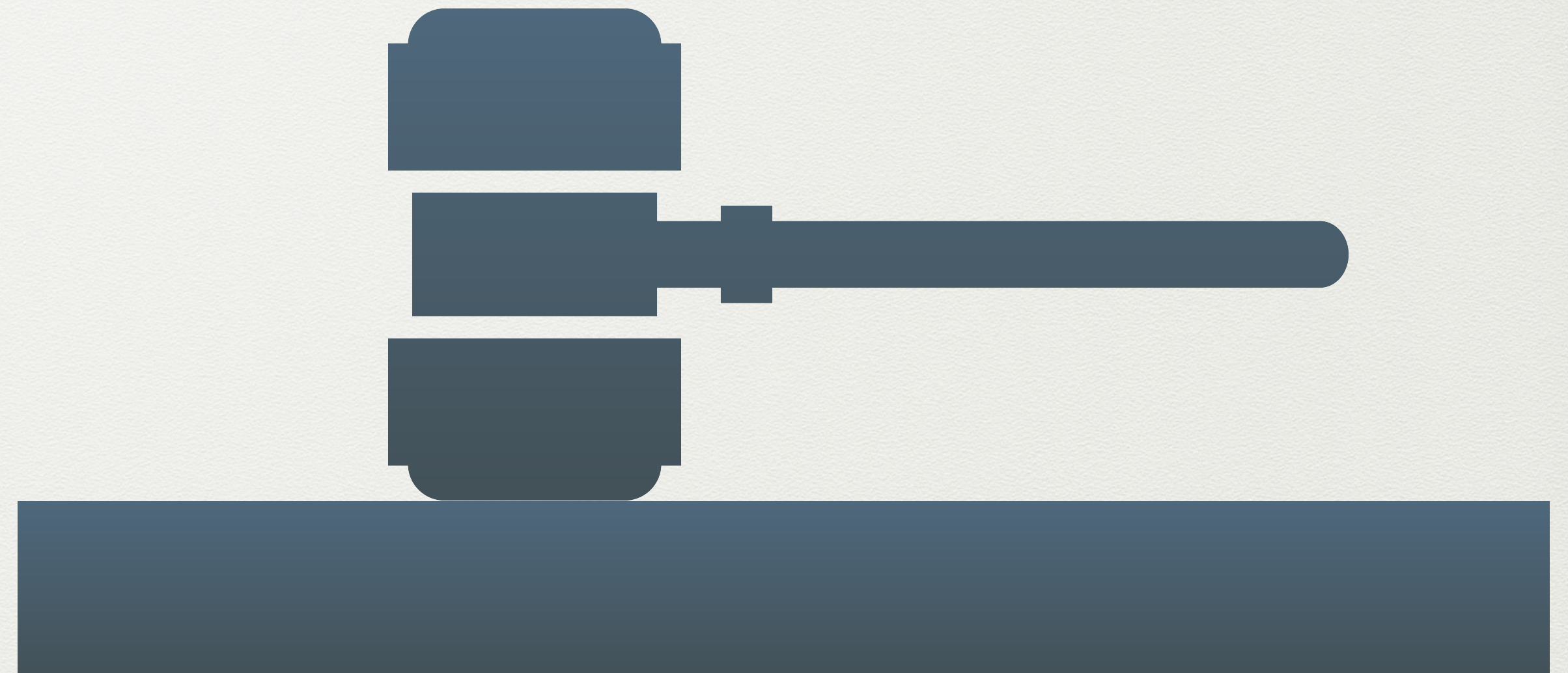
$$m \ddot{\vec{r}}(t) = \vec{F}(\vec{r}, \dot{\vec{r}}, \varphi, \dot{\varphi}, t) \quad I \ddot{\varphi}(t) = M(\vec{r}, \dot{\vec{r}}, \varphi, \dot{\varphi}, t)$$

navzájom previazané a musia sa riešiť naraz a spolu

ak je teleso upevnené v jednom bode, zostane nám z dvoch rovníc na riešenie len jedna

upevnený bod ako referenčný bod

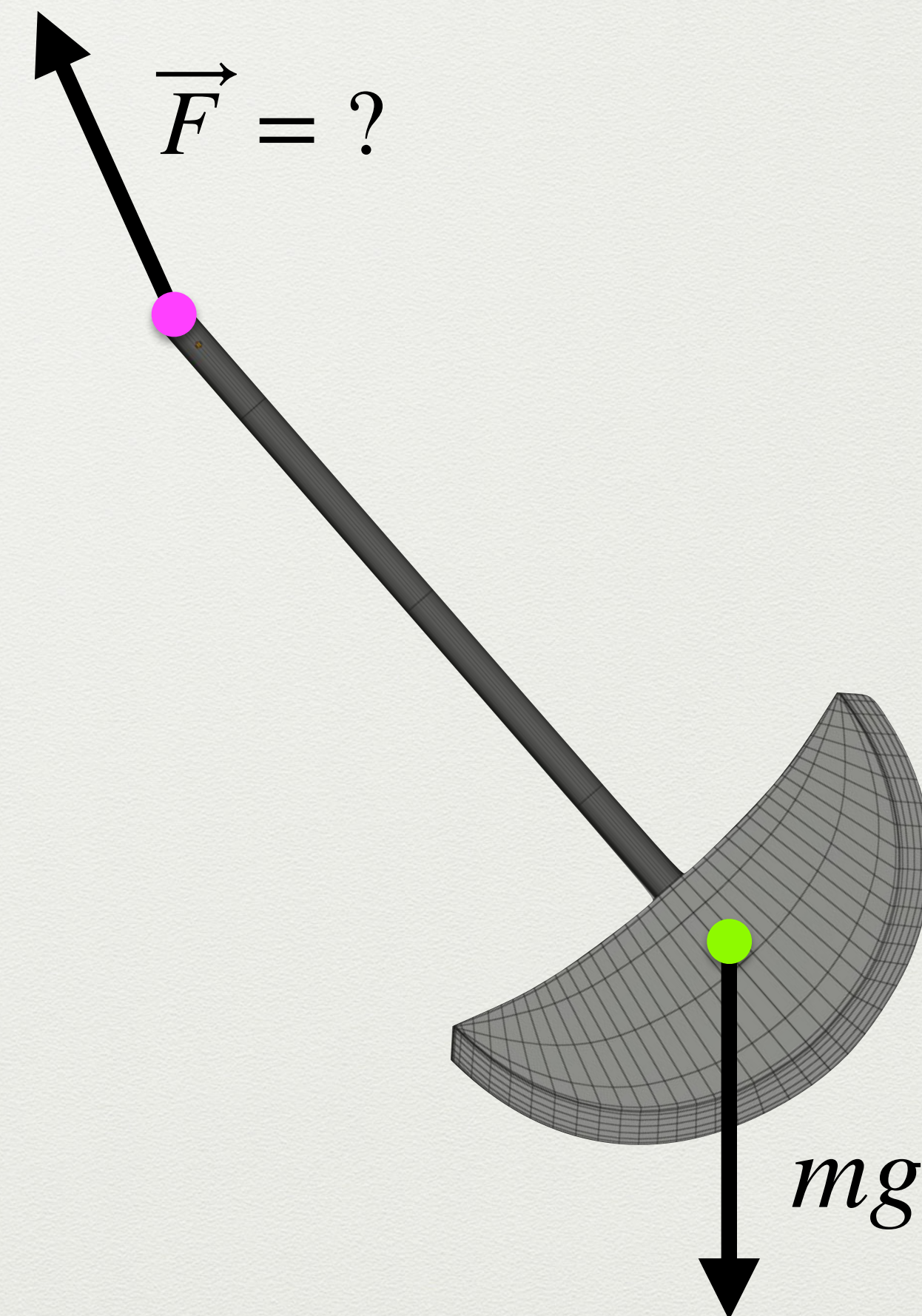
- upevnený bod po prvý raz:
pre upevnený bod nemusíme riešiť pohybovú rovnicu, pretože riešenie poznáme: $\vec{r}(t) = \vec{r}_0$
- upevnený bod po druhý raz:
moment sily upevnenia vzhľadom k bodu upevnenia je nulový (keďže je nulové rameno tejto sily)
- upevnený bod po tretí raz:
moment zotrvačnosti vzhľadom k bodu upevnenia (čo je jeden z bodov telesa) sa v čase nemení

- odklepnuté:
ak je nejaký bod tuhého telesa upevnený, potom ako referenčný bod vystupujúci v pohybových rovniciach berieme práve tento upevnený bod

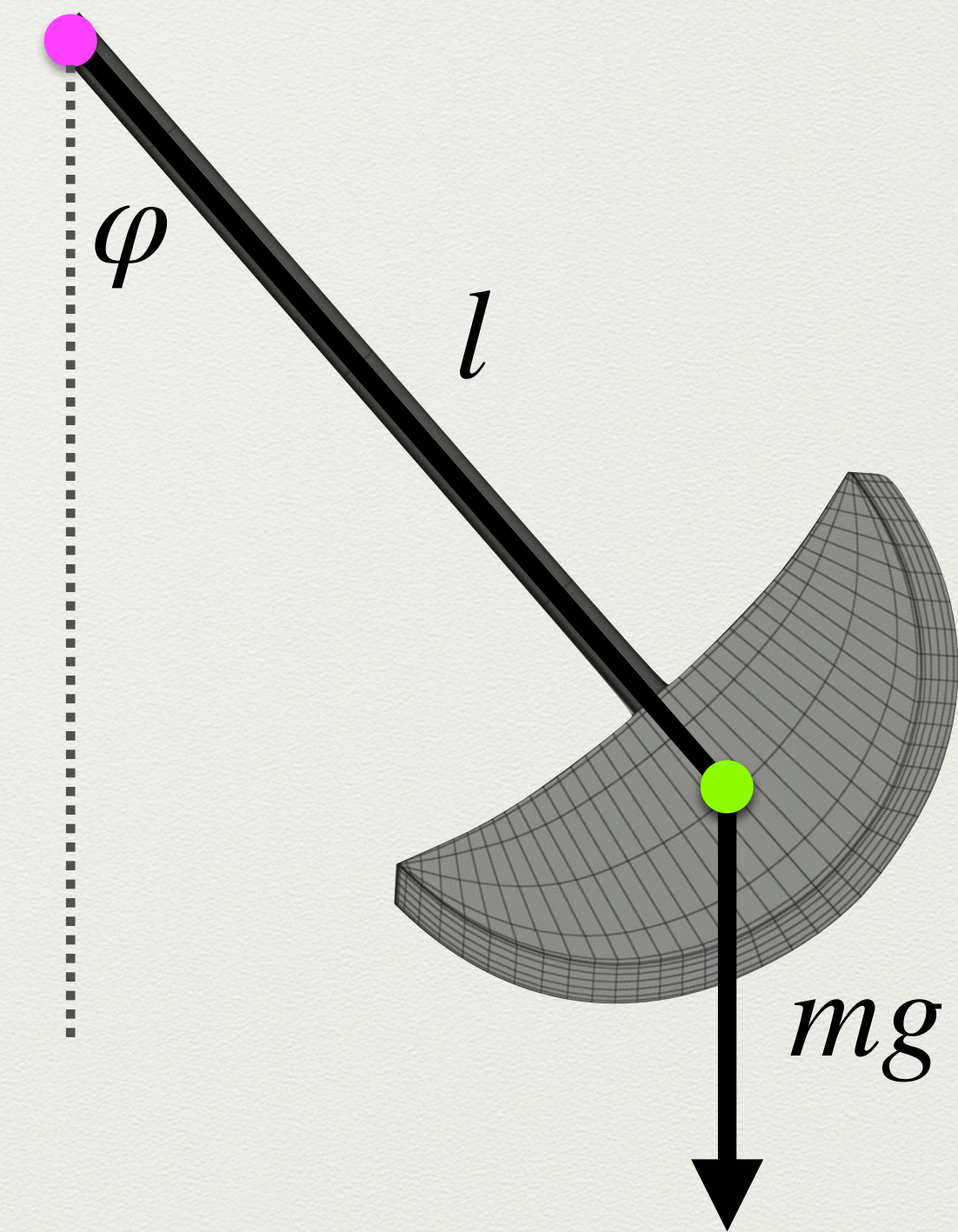
sily pôsobiace na fyzikálne kyvadlo

- na fyzikálne kyvadlo (t.j. teleso zavesené v gravitačnom poli) pôsobia dve sily: gravitačná a nejaká sila v bode závesu
- sila v bode závesu zabezpečí, že bod upevnenia sa nezačne pohybovať
- túto silu nepoznáme, ale jej moment vzhľadom k bodu závesu poznáme: je nulový
- výsledná gravitačná sila má veľkosť mg a moment tejto sily je taký, ako keby pôsobila v hmotnom strede telesa

pohybová rovnica pre kyvadlo

- φ je uhol od vertikály meraný v kladnom smere (proti smeru chodu hodinových ručičiek)
- I je moment zotrvačnosti vzhľadom k bodu závesu
- l je vzdialenosť hmotného stredu od bodu závesu
- moment gravitačnej sily vzhľadom k bodu závesu:
$$M = -mgl \sin \varphi$$
(premyslite si, prečo je tam záporné znamienko)
- pohybová rovnica je nelineárna diferenciálna rovnica:

$$I \ddot{\varphi} = -mgl \sin \varphi$$

poznámka: dvojramenné váhy

- dvojramenné váhy sú vlastne kyvadlo, pri ktorom nás nezaujíma jeho pohyb, ale jeho rovnováha
- rovnováha (čiže nepohyb) nastáva vtedy, keď je moment sily nulový – vtedy je nulové uhlové zrýchlenie, a ak bola nulová počiatočná rýchlosť, tak sa uhol v čase nemení
- moment výslednej gravitačnej sily je nulový, ak je uhol φ nulový – a ten je nulový vtedy, ak pôsobisko gravitačnej sily (hmotný stred) leží na zvislej priamke prechádzajúcej bodom upevnenia (uvedomte si, že obrázok zodpovedá uhlu $\varphi = 0$)

hmotný stred váh leží
pod bodom upevnenia
len pri jednom sklone váh

malé kmity fyzikálneho kyvadla

- pod malými kmitmi sa myslia kmity s uhlom φ do 5° (zhruba 0.1 rad)
- $\sin 0.1 = 0.0998$ a pre menšie uhly platí $\sin \varphi \approx \varphi$ s ešte lepšou presnosťou
- pre malé kmity ($\varphi \leq 5^\circ$) teda dostávame približnú rovnicu $I\ddot{\varphi} = -mgl\varphi$
- toto už je lineárna diferenciálna rovnica, ktorú vieme riešiť
- navyše je to dôverne známa rovnica LHO, ktorú už máme vyriešenú
- nič iné sa ani nedalo čakať – všetko v okolí stabilnej rovnováhy je LHO

rovnaká rovnica rovnaké riešenie

- riešením pohybovej rovnice LHO $m\ddot{x} + kx = 0$ je $x(t) = A \cos(\omega t + \alpha)$ kde $\omega = \sqrt{k/m}$ a konštanty A, α sa určia z počiatočných podmienok
- riešením pohybovej rovnice kyvadla $I\ddot{\varphi} + mgl\varphi = 0$ je $\varphi(t) = A \cos(\omega t + \alpha)$ kde $\omega = \sqrt{mgl/I}$ a konštanty A, α sa určia z počiatočných podmienok
- vybavené, nič nové tu nie je

pohyb telesa na ktoré pôsobí sila $F = -kx$

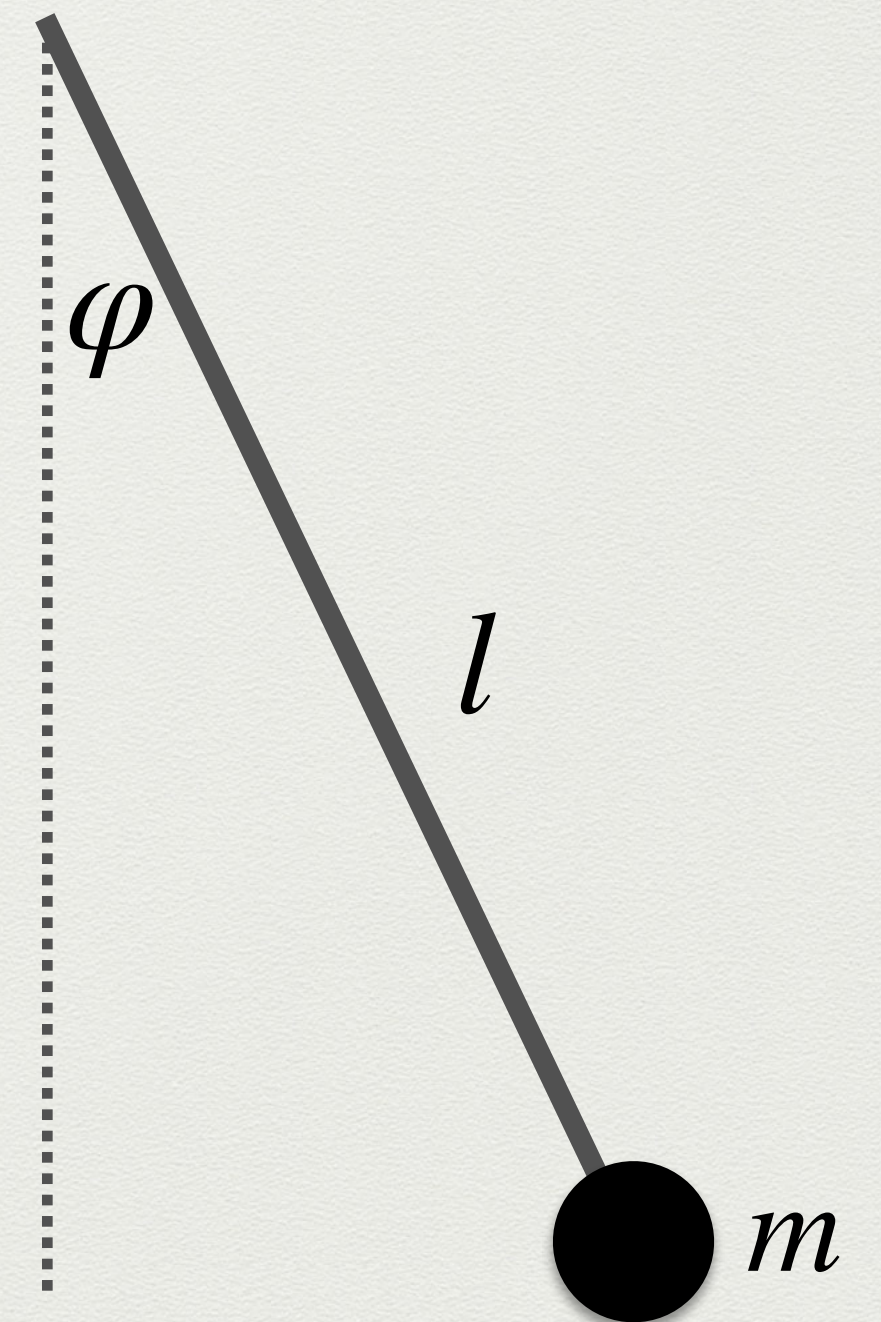
- ❖ pohybová rovnica: $m \cdot \ddot{x}(t) = -k \cdot x(t)$ respektíve $m \cdot \ddot{x}(t) + k \cdot x(t) = 0$
- ❖ je to lineárna dif. rovnica s konšt. koef. a s nulovou pravou stranou
- ❖ recept na riešenie týchto rovníc poznáme: riešenie hľadaj v tvare $e^{\alpha t}$
- ❖ dosadením do rovnice dostaneme: $m\alpha^2 + k = 0$
- ❖ riešenie: $\alpha = \sqrt{-\frac{k}{m}}$ odmocnina zo záporného čísla, čo s tým?
- ❖ pripomienka: $i^2 = -1$ $\alpha = \sqrt{-\frac{k}{m}} = \sqrt{-1} \sqrt{\frac{k}{m}} = \pm i\omega$ kde $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$

nepovinná, ale užitočná domáca úloha

- ❖ ukážte, že naše riešenie sa dá napísať aj v tvare $x(t) = a \cos(\omega t + \varphi)$
- ❖ vyjadrite konštanty a, φ zo zadaných počiatočných podmienok
- ❖ pomocou pythonu alebo iného programu nakreslite pre rôzne hodnoty parametrov m, k, x_0, v_0 grafy závislostí polohy a rýchlosti od času
- ❖ napíšte a vyriešte pohybovú rovnicu pre lineárny harmonický oscilátor, ktorého rovnovážna poloha nie je v bode $x = 0$, ale v bode $x = l$

poznámka o matematickom kyvadle

- teliesku na špagátiku alebo na tyčke (ktoré majú zanedbateľnú hmotnosť) sa hovorí matematické kyvadlo
- matematické kyvadlo môžeme chápať buď ako hmotný bod alebo ako tuhé teleso, pre ktoré $I = ml^2$ (prečo?)
- matematické kyvadlo je zároveň fyzikálnym kyvadlom, takže pre jeho malé kmity platí $\varphi(t) = A \cos(\omega t + \alpha)$ kde $\omega = \sqrt{g/l}$

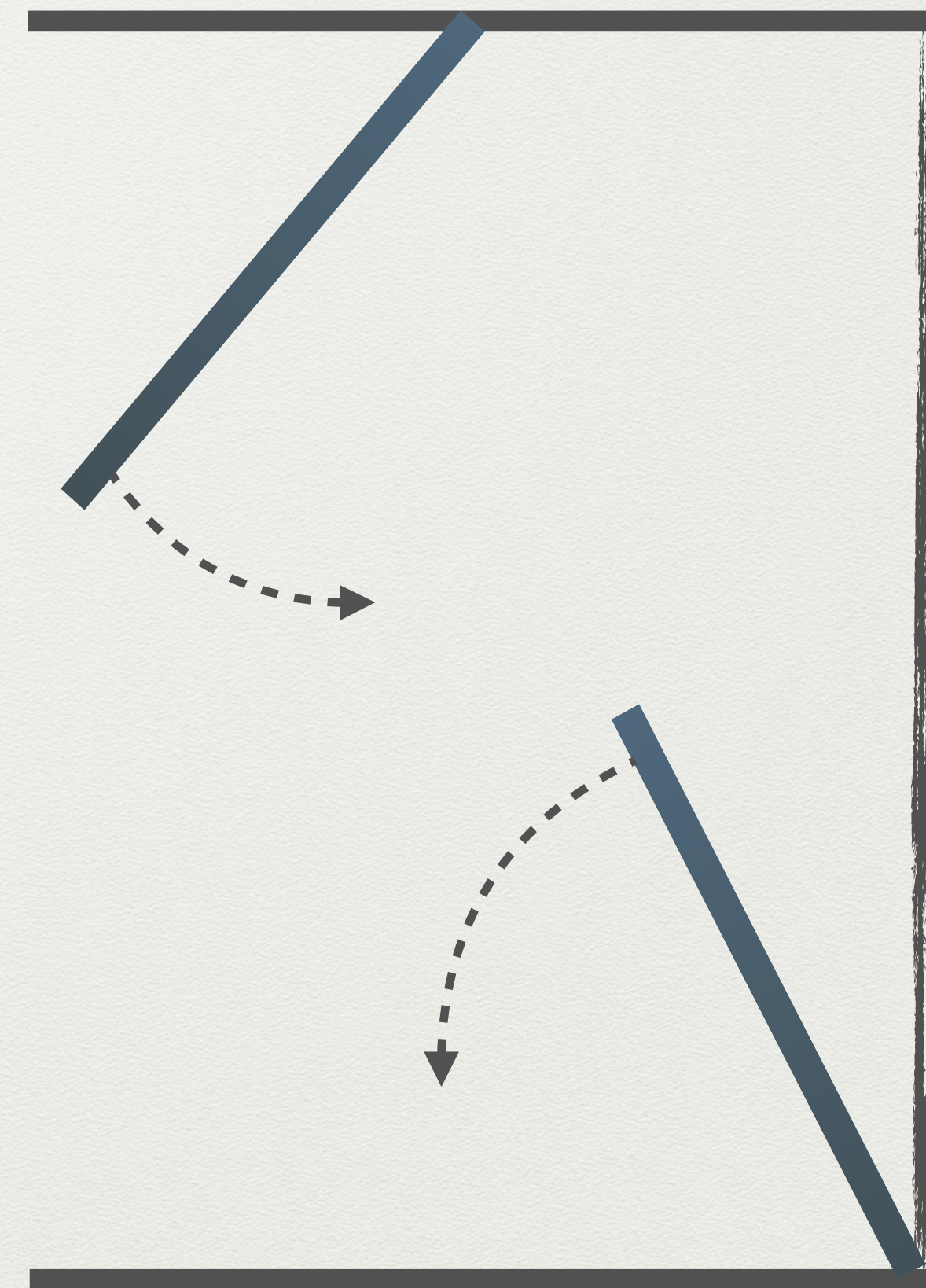
veľké kmity fyzikálneho kyvadla

- ak chceme zistiť, ako vyzerajú väčšie kmity fyzikálneho kyvadla, musíme sa naučiť riešiť nelineárnu diferenciálnu rovnicu $I \ddot{\varphi}(t) = -mgl \sin \varphi(t)$
- kvôli tejto rovnici je dobré oprášiť starú dobrú metódu “krok za krokom”
- zopakujme si, čo je jadrom tejto metódy:
- uhlové zrýchlenie v n -tom kroku $\varepsilon_n = -mgl/I \sin \varphi_n$
- základný (dookola opakovaný) krok $\varphi_{n+1} = \varphi_n + \omega_n \cdot dt$
 $\omega_{n+1} = \omega_n + \varepsilon_n \cdot dt$

skúsme napríklad takéto otázky

metóda krok za krokom nám umožní
odpovedať na takéto otázky:

- ako sa líši frekvencia veľkých kmitov konkrétneho fyzikálneho kyvadla od frekvencie jeho malých kmitov?
- ako dlho padá rebrík, ktorého spodný koniec je opretý o stenu?
- ako padá rebrík, ktorý je opretý len o podlahu (stena tam nie je)?

$L = 2 \text{ m}$ dĺžka homogénnej tyče

$m = 12 \text{ kg}$ hmotnosť tyče

$l = 1 \text{ m}$ hmotný stred od bodu závesu

$I = 16 \text{ kg m}^2$ moment zotrvačnosti

$g = 10 \text{ m s}^{-2}$

$\varphi_0 = \pi/2$ počiatočná výchylka

$\omega_0 = 0$ počiatočná rýchlosť

$$\varepsilon_n = -mgl/I \sin \varphi_n$$

$$\varphi_{n+1} = \varphi_n + \omega_n \cdot dt$$

$$\omega_{n+1} = \omega_n + \varepsilon_n \cdot dt$$

```
from pylab import *
from numpy import *

dt=0.0001
N=30000

t=empty(N+1)
phi=empty(N+1)
omega=empty(N+1)
epsilon=empty(N+1)

m = 12.
l = 1.
I = 16.
g = 10.

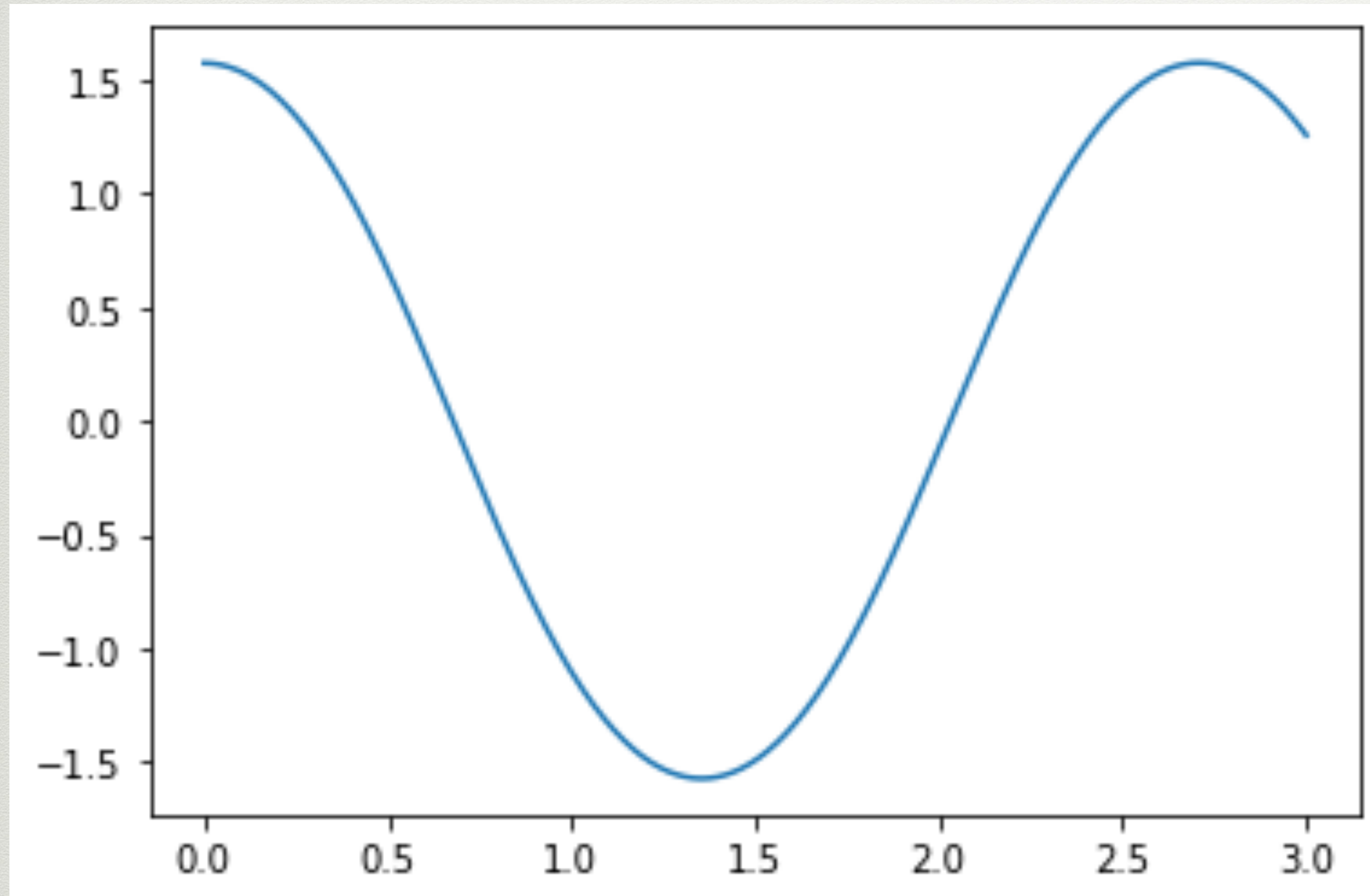
t[0]=0
phi[0]=pi/2
omega[0] = 0.

for n in range(0,N):
    epsilon[n] = -m*g*l*sin(phi[n])/I
    t[n+1]=t[n]+dt
    phi[n+1]=phi[n]+omega[n]*dt
    omega[n+1]=omega[n]+epsilon[n]*dt

    if abs(omega[n+1])<0.001: print(t[n+1])

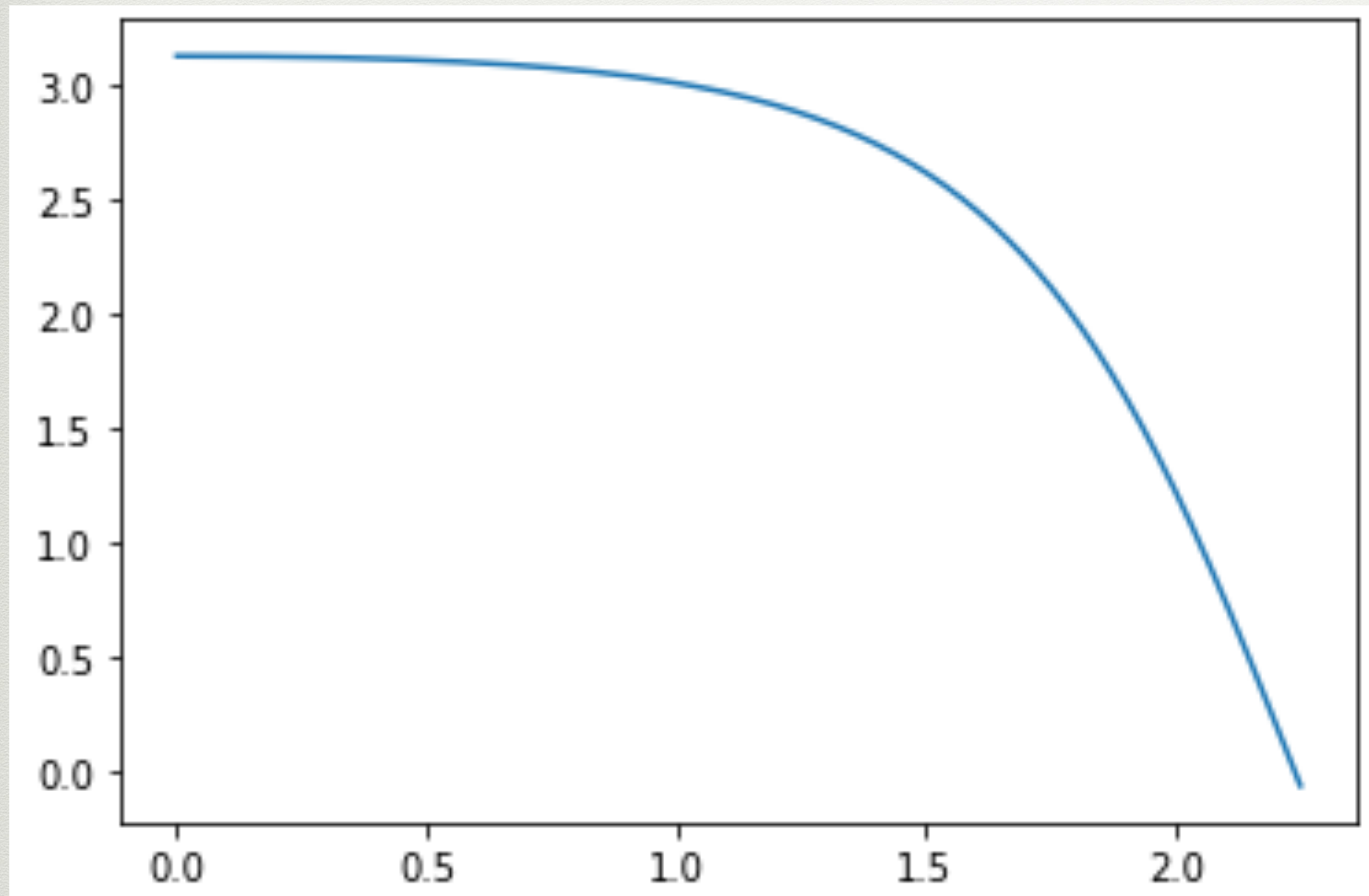
plot(t,phi)
```

kmity s počiatočnou výchylkou 90°

- perióda kmitov: $T = 2.7 \text{ s}$
- pre malé kmity: $T = 2.3 \text{ s}$
- nepovinná domáca úloha: vyšetriť závislosť periódy od amplitúdy
- ak je $\varphi_0 > \pi/2$ a pohyb skúmame len po $\varphi = \pi/2$, tak vlastne vyšetrujeme pád tyče respektíve dosky či rebríka

pád s počiatočnou výchylkou 179°

- doba pádu: $t = 2.24 \text{ s}$
- pre voľný pád: $t = 0.63 \text{ s}$
($t = \sqrt{2h/g}$ pre výšku $h = 2 \text{ m}$)
- padajúce tyče sa vyskytujú zhruba rovnako často, ako padajúce poháre
- vzorec pre dobu voľného pádu sa skúša už na strednej škole, na dobu pádu tyče sa nás nikto nepýta (čo je škoda, lebo ho vieme vypočítať)

zákon zachovania energie

- ak nevieme presne riešiť pohybovú rovnicu, môžeme sa všeličo dozvedieť o jej riešeníach zo zákonov zachovania

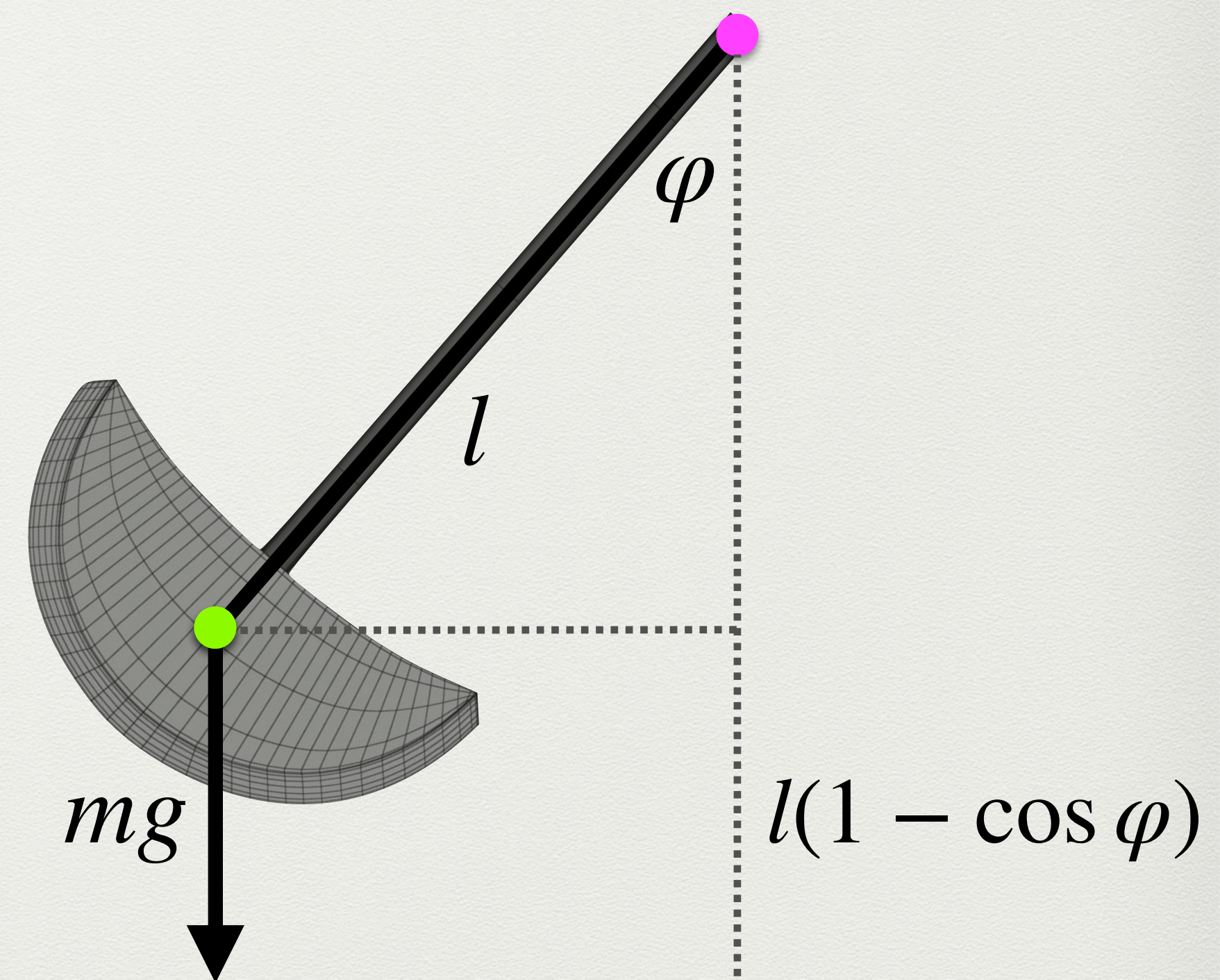
- kinetická energia kyvadla: $E_k = \frac{1}{2} I \omega^2$

- potenciálna energia gravitačnej sily: $E_p = mgl(1 - \cos \varphi)$

- potenciálna energia sily závesu: $E'_p = 0$
(nijaké premiestnenie, nijaká práca)

- zákon zachovania energie: $\frac{1}{2} I \omega^2 + mgl(1 - \cos \varphi) = E$

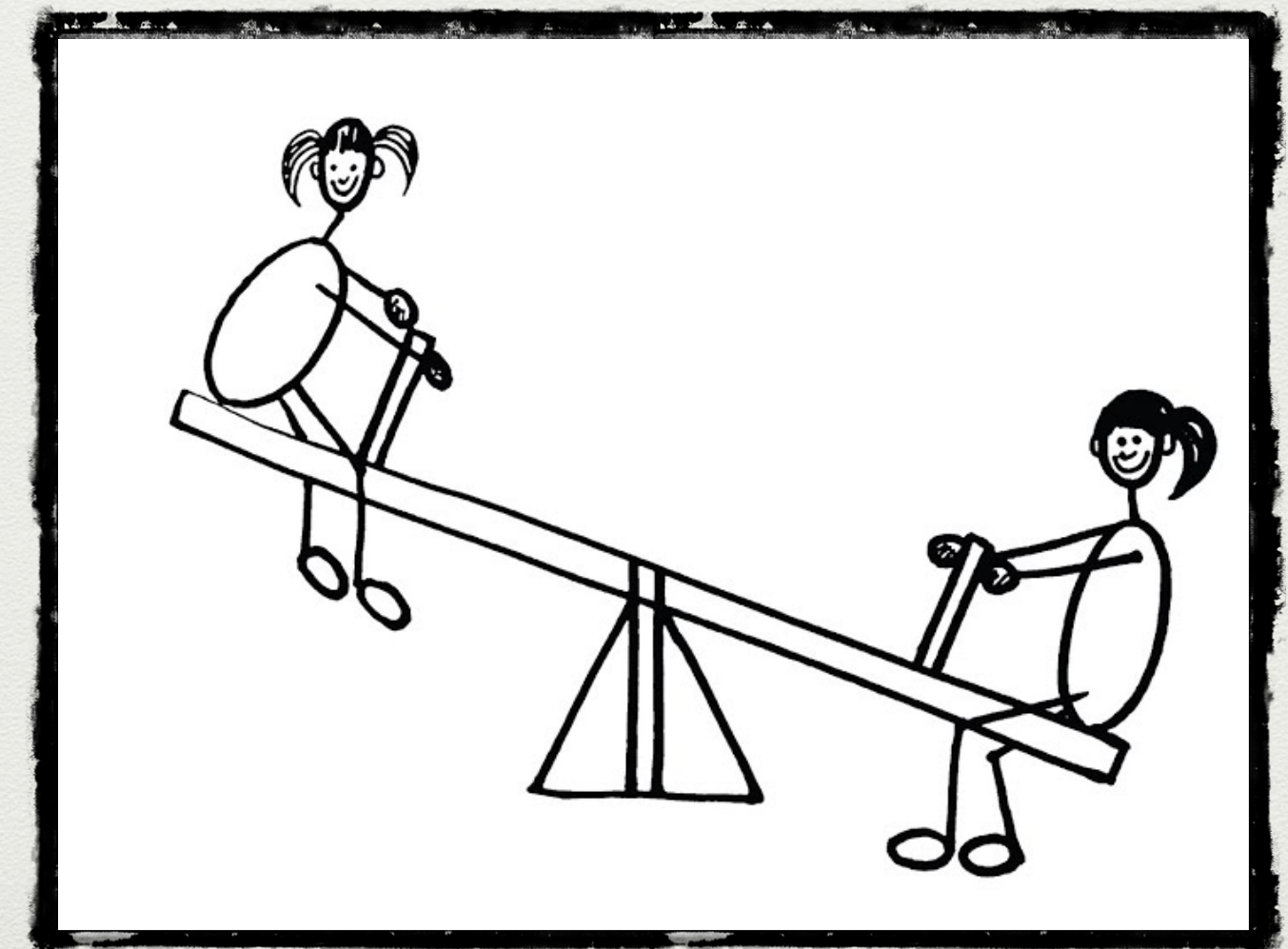
- závislosť $\omega = \dot{\varphi}$ od φ : $\dot{\varphi} = \sqrt{\frac{2}{I} (E - mgl(1 - \cos \varphi))}$

ZZE nám dáva diferenciálnu rovnicu prvého rádu

poznámka k hojdačkám

- fyzikálne kyvadlo pripomína hojdačky z detských ihrísk
- ale je tu jeden významný rozdiel:
hojdačka v skutočnosti nie je tuhé teleso
(deti sa na hojdačke hýbu a menia svoj tvar)
- tvar sa ale zvykne prudko meniť len v bodoch obratu,
čiže hojdačku môžeme modelovať ako tuhé teleso, ktoré
v bodoch obratu mení svoj moment zotrvačnosti
- ak by sa tvar nemenil takmer skokom, ale skôr spojito,
moc by sme si s mechanikou tuhého telesa nepomohli
(pomalé zmeny tvaru by sme síce mohli modelovať
meniacim sa momentom zotrvačnosti – to už by ale bola
mechanika tuhého telesa použitá pre netuhé teleso)

nepovinná domáca úloha na záver

- pre hojdačku typu swing odhadnite moment zotrvačnosti hojdačky s dieťaťom sediacim v dvoch typických polohách
- pre hojdačku typu see-saw odhadnite moment zotrvačnosti hojdačky s dvomi deťmi sediacimi v dvoch typických polohách
- napíšte program pre numerické riešenie (krok za krokom) pohybových rovníc týchto hojdačiek založený na modelovom predpoklade, že moment zotrvačnosti sa mení skokom v bode obratu
- porovnajte výsledky s tým, čo sa dá vidieť (odmerať) na detskom ihrisku